

Lucini i les gelades

Dos silencis del PSOE

Julia GARCIA CANDAU

Jo no crec que el poder corrompa sempre, però sí que em sembla bastant clar que exercir les màximes responsabilitats produeix canvis d'actitud més que sorprenents. Si el PSOE fos en l'oposició, a aquestes hores ja hauria llançat una interpel·lació contra el ministre de Defensa, a càrrec de les declaracions sobre política internacional, i sobre l'OTAN en concret, de l'almirall Liberal Lucini, cap de l'estat major de la defensa. Si el PSOE fos en l'oposició, i amb necessitat de guanyar vots, ja hauria presentat a les Corts una proposició no de llei per a declarar zones catastròfiques totes les comarques afectades per la gelada.

Però, evidentment, els temps canvien, i tota filosofia política pot acabar convertint-se en l'«així és si així us plau», que és tant com no traure la raó als altres, però tampoc donar-los-la. Al govern, no li ha vingut malament el que ha dit l'almirall Lucini. En aquest moment tot el que siga remar a favor del corrent és estimable. Quan un president de govern cerca el consens entre els partits polítics per resoldre el punxegut problema de l'Aliança Atlàntica, és bo que sectors amb pes dins l'aparell de l'estat es mostren favorables a la idea de l'antineutralisme. Les bases socialistes, després del passat congrés, tenen molt poc a dir respecte a l'OTAN.

Fa quatre anys, quan

Alfonso Guerra no era d'oient, és a dir quan s'omplia la boca de frases acerades i inclús de qualificacions rotundes, els poders fàctics solien dir que el PSOE necessitava un Bad Godesberg (referint-se al congrés en què els socialistes alemanys abandonaren el socialisme clàsse per poder governar).

El partit que fundà Pablo Iglesias no hagué de recórrer a una transformació formal per assolir el govern de la nació. Ha estat en La Moncloa des d'on s'han modificat més pro-

fundament els seus esquemes.

El PSOE ha perdut l'agilitat i el *punch* dels dies de l'oposició. Les seues reaccions solen ser tardanes. El partit va a remolc del govern, i el grup parlamentari del congrés és més lent encara. No és només que haja atemperat les reaccions, és que, a força de moderació, ha perdut part de la capacitat de reacció. Incomprendiblement, es deixa guanyar la partida per la dreta en actituds en les quals ni tan sols hi ha en qüestió la coherència.

Sempe havíem pensat que l'Estat de les autonomies possibilitaria el governament pròxim, el «boca a boca». Però davant alguns problemes, tinc la impressió que som on érem. Quan escric aquestes

ratlles, encara es desconeix l'abast real de la gelada, però se sap ja que ha produït la ruïna en moltes comarques. El ministre d'Agricultura, Carlos Romero, el qual espere que no serà d'aquells qui creien que les taronges se sembraven, encara no ha alçat la veu per la que pot ser la pitjor collita dels darrers vint anys.

Fa uns mesos s'omplí la boca sobre l'èxit que havia suposat l'anomenada «collita del segle». De la més sensible per a l'economia de l'estat, la dels cítrics, només els conservadors han donat el crit d'alarma. Antonio Navarro, diputat de la Coalició Popular, preparà dijous passat una proposició no de llei perquè siguen declarades zones catastròfiques totes aquelles en les quals el fred ha arruïnat les collites. I, més encara, demana que es cree una mesa de seguiment per tal que puguin ser avaluades les pèrdues d'enguany i les següents, en els casos en què s'han produït danys en els arbres.

El govern no ha mogut ni un dit encara sobre el problema de les gelades. I el seu grup parlamentari haurà d'anar a roda en el congrés. Des de la Generalitat valenciana tampoc no s'ha encés a Madrid la llum roja d'alerta. Els *media* informatius han arribat a considerar més noticable l'estat de les carreteres i les apagades de llum. Fa uns anys, Televisió Espanyola i Ràdio Nacional tenien el bon gust d'anunciar si hi havia o no perill de gelades per als cítrics. Ara, quan Ràdio Nacional parla de risc de tronades, es refereix a la vega i al baix camp de Madrid, del qual, segons que tinc entès, no s'esperen les divises suficients per a pagar la reconversió industrial.

Les declaracions de Lucini remen a favor del corrent governamental